

mulig indføres med Udsigt til gode Resultater. Her i Danmark har der ogsaa været Folk, som har syslet med Tanken om Silkeavl, men da Morbærtræet, hvortil Silkeavl nærmest maa knyttes, kun vanskeligt trives her, maatte der søges andre Vegetabler, som Silkeormen kan leve af.

Morbærtræet kan vokse i de forskellige Klimaer fra Troperne til op i Norge, men jo mildere Klimaet er, jo længere bliver dets Vegetationsperiode og desto yppigere dets Løv, hvoraf Larverne lever, Larverne foretrækker det hvide Morbærtræs (*Morus albas*) Løv fremfor alt andet Løv og ogsaa for det sorte Morbærtræs (*Morus nigra*) Blade. Af de Egne, hvor Morbærtræet bedst trives, skal nævnes: Kina, Japan, Korea, til Dels Mandschuriet, Kochinkina, Fillipinerne, Annam, Siam, Kaukasus, ligesom Anmelderen har haft Lejlighed til at konstatere den pragtfulde Vækst af Morbærtræer i Turkestan, Bokhara og Khiva. I det russiske Centralasien vil Silkeindustrien, der her kun er i sin Begyndelse, have en rig Fremtid for sig. Endvidere kan nævnes Persien, Nordafrika og hele Sydevropa Syd for Donau og Alperne.

Forfatteren giver i disse Publikationer en indgaaende Oversigt over Silkeavl. Betingelserne for dens Trivsel og Rentabilitet, der sammen med mange udmærkede Illustrationer mulig ogsaa har Interesse for vor hjemlige Handel og Industri. Herom maa henvises til selve Værkerne. Af yderligere Interesse er Forfatterens Antagelse af, at denne Industri ogsaa vil kunne lønne sig for nordligere Lande, som f. Eks, Tyskland, og at den med Held kan drives som Bierhverv i mindre Hjem uden noget kostbart Apparat.

Ole Olufsen.

Daniel Bruun: Turistruter paa Island. III. Del. Det indre Højland. Foreningen »De danske Atlanterhavsøer«, 8° 276 Sider, 2 Kort. København 1913—1916.

Vi har tidligere her i Tidsskriftet (22. Bind, S. 133—134) omtalt Kaptajn Daniel Bruuns fortræffelige Rejsehaandbog over Island, hvis første og

anden Del blev udgivet af Foreningen »De danske Atlanterhavsøer« i Aarene 1912 og 1913. Nu er ogsaa tredje Del, der omhandler det indre, ubeboede Højland, udkommet. Denne sidste Del staar mindst lige saa højt som de tidligere udgivne, den indeholder en Mængde topografiske og historiske Oplysninger og er smykket med et Utal af oplysende Billeder. Bogen giver meget mere, end Titelen lover, den er ikke blot en Ledetråd for Rejsende, den indeholder ogsaa en fuldstændig geografisk Beskrivelse af Islands indre Højland, samt en udtømmende Skildring af disse Egenes Naturforhold, Opdagelses- og Undersøgelseshistorie. Af og til berøres ogsaa Beboernes Levevis og Næringsveje, forsaavidt de staar i Forbindelse med Benyttelsen af Højlandets Sommergræsgange og Samfærdsforholdene mellem de forskellige Landsdele. Bogen vil derfor have en blivende Betydning for alle dem, som beskæftiger sig med Islands Geografi. Efter at Forfatteren i to indledende Kapitler har givet en Oversigt over Rejsemaaden og Naturforholdene i Islands Indre, gaar han over til en udførlig Beskrivelse af Hovedruterne over Højlandet: Kjølur, Sprengisandur, Fjallabaksvegur samt adskillige Ekskursioner til de vilde Egne ved Vatnajökull og i Lavaørkenen Odadahraun. Landskaberne paa disse Ruter, og i deres Nærhed, beskrives nøje i alle Enkeltheder, saa Læseren faar et fyldigt og overskueligt Billede af den storslaede Natur i disse Ødemarker med deres vældige Jøkelkuper og Vulkaner, deres Lavastrømme og varme Kilder, deres Sand- og Grussletter, rivende Gletsjerelvé o. s. v. Indboldet er saa afvekslende og saa godt illustreret, og Fremstillingen saa livlig, at mange andre end Turister og Rejsende vil finde Bogen baade underholdende og belærende, de vil ikke fortryde, at de med en saa kyndig Vejviser, har gjort Bekendtskab med en storslaet og ejendommelig Natur, hvor Polarlandenes Is og vældige, vulkanske Kræfter, under stadig Kamp gennem Aartusinder, har skabt Landskabsformer, som næppe har deres Sidestykke andre Steder paa Jordkloden.

Th. Thoroddsen.